

tego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 lutego 1978 r. w sprawie podatku od wynagrodzeń od osób prowadzących zakłady w formie rozliczenia zryczałtowanego oraz od pracowników zatrudnionych w tych zakładach (Dz. U. Nr 5, poz. 14) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w pkt 1 lit. a) po wyrazie „gastronomiczne“ literę „i“ zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie „detalicznej“ dodaje się wyrazy „i zakłady usługowe“;

2) w § 2 ust. 1:

a) w pkt 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) zakłady usługowe — 2⁰/₀ od obrotu miesięcznego, nie mniej jednak niż 322 zł“;

b) w pkt 3 po wyrazach „z wyjątkiem“ dodaje się wyrazy „zakładów usługowych i“;

c) w pkt 4 po wyrazie „detalicznej“ dodaje się wyrazy „i zakłady usługowe“;

3) w § 4:

a) w ust. 1 po wyrazie „detalicznej“ dodaje się wyrazy „i w zakładach usługowych“;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatek od wynagrodzeń od pracowników zatrudnionych w punktach sprzedaży detalicznej i zakładach usługowych pobiera jako płatnik osoba prowadząca punkt sprzedaży detalicznej lub zakład usługowy.“

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

55

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 14 kwietnia 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego.

Na podstawie art. 9 ust. 4, art. 10, 16, 40 ust. 2 i art. 51 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 25 czerwca 1975 r. w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego (Dz. U. Nr 22, poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 28 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Urząd celny może skrócić terminy określone w ust. 1 i 4 w razie niebezpieczeństwa szybkiego zepsucia się towaru.“;

2) w § 29:

a) w ust. 3 pkt 5 po wyrazach „taryfy celnej“ skreśla się przecinek, a wyrazy „stawki celnej i kwoty przypadającego cła“ zastępuje się wyrazami „oraz stawki celnej“;

b) w ust. 8 skreśla się wyraz „pisemny“;

3) w § 31 ust. 6 pkt 4 skreśla się wyraz „drobnych“;

4) w § 43:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w wypadkach określonych w § 41 ust. 2 i 3 wzywa zobowiązanego do uiszczenia należności

celnych wymierzonych stosownie do art. 37 ust. 2 pkt 2, przy czym karę za zwłokę wymierza się w wysokości do 10⁰/₀ krajowej wartości towaru, nie mniej jednak niż 100 zł i nie więcej niż 10.000 zł.“;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Urząd celny może uznać opóźnienie powrotnego przywozu lub wywozu towaru za usprawiedliwione, jeżeli naruszenie terminu powrotnego przywozu lub wywozu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych lub spowodowane zostało okolicznościami zasługującymi na uwzględnienie.“;

5) § 44 otrzymuje brzmienie:

„§ 44. Urząd celny może:

- 1) przedłużyć na wniosek strony, złożony przed upływem terminu powrotnego przywozu lub wywozu towaru, z zastrzeżeniem § 40 ust. 3, termin powrotnego przywozu lub wywozu,
- 2) uznać z urzędu lub na wniosek strony odprawę celną warunkową za odprawę celną ostateczną, jeżeli strona uczyniła zadość wymaganiom takiej odprawy,
- 3) zezwolić na wniosek strony na zastosowanie przepisów pkt 1 i 2 również na wniosek złożony po upływie terminu powrotnego

przywozu lub wywozu, określając zarazem w sposób podany w § 43 ust. 2 pkt 2 karę za zwłokę albo kwotę przypadających należności celnych i karę za zwłokę.”;

6) w § 64 pkt 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „1) przesyłki lotnicze, jak również towary przewożone przez osoby przekraczające granicę państwem — w ciągu 7 dni,
- 2) przesyłki samochodowe drobne — w ciągu 30 dni, samochodowe inne w ciągu 7 dni,
- 3) przesyłki kolejowe: wagonowe — w ciągu 14 dni, drobne — w ciągu 30 dni, bagażowe i ekspresowe — w ciągu 7 dni.”;

7) w § 68 ust. 1 wyrazy „przepis § 43 ust. 2 pkt 2” zastępuje się wyrazami „przepisy § 43 ust. 2 pkt 2 i ust. 4”;

8) w § 76 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd celny może odmówić przyjęcia do depozytu w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli nie ma warunków do przechowywania towaru; w tym wypadku przepisu § 33 do towarów określonych w ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”;

9) w § 78:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dla towarów określonych w § 76 ust. 1 pkt 1 i 2 — 2 miesiące od dnia złożenia do depozytu w wypadku określonym w § 76 ust. 1 pkt 1, a w wypadku określonym w § 76 ust. 1 pkt 2 od dnia, w którym decyzja wydana wskutek odwołania stała się ostateczna”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd celny w wypadkach szczególnych może wyznaczyć odpowiednio krótszy termin przechowywania. Na wniosek strony terminy określone w ust. 1 mogą być przedłużone do 4 miesięcy.”;

10) w § 81:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadza się opłaty za:

- 1) pełnienie na wniosek strony stałego dozoru celnego przez urząd celny,
- 2) sporządzenie przez urząd celny w drogowym przejściu granicznym dokumentu przekazowego na towary handlowego obrotu towarowego z zagranicą,
- 3) dokonanie w drogowym przejściu granicznym poza czasem urzędowania odprawy celnej ostatecznej w handlowym obrocie towarowym z zagranicą,
- 4) przyjęcie zgłoszenia towarów do odprawy celnej w handlowym obrocie towarowym z zagranicą po upływie terminów określonych w § 28 ust. 1,
- 5) wykonanie innych czynności poza miejscem lub czasem urzędowania.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłatę ustala się za czynności określone:

1) w ust. 1 pkt 1 i 5 — w wysokości 100 zł za każdą godzinę czynności funkcjonariusza celnego; godzinę rozpoczętą liczy się za całą,

2) w ust. 1 pkt 2 — w wysokości 500 zł,

3) w ust. 1 pkt 3 — w wysokości 300 zł,

4) w ust. 1 pkt 4 — w wysokości 100 zł za każdy dzień zwłoki ponad terminy określone w § 28 ust. 1, nie więcej jednak niż 3.000 zł.”;

11) w § 82:

a) dotychczasowy ust. 2 skreśla się,

b) dodaje się nowe ust. 2, 3 i 4 w brzmieniu:

„2. Przedsiębiorstwom handlu zagranicznego oraz innym jednostkom organizacyjnym uprawnionym do działalności w zakresie handlu zagranicznego, Główny Urząd Cel może zezwolić na podejmowanie towarów w miarę dokonywania odpraw celnych i na łączne uiszczenie cla od towarów przywożonych w handlowym obrocie towarowym z zagranicą w terminie 45 dni od dnia dokonania odprawy celnej.

3. Działającym za stronę publicznym przedsiębiorstwem przewozowym lub spedycyjnym Główny Urząd Cel może zezwolić na podejmowanie towarów w miarę dokonywania odpraw celnych w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą i na łączne uiszczenie do 30 dnia każdego miesiąca należności celnych wyliczonych w dowodach odpraw celnych wystawionych w miesiącu poprzednim.

4. W razie podjęcia towaru przed upływem terminu do odwołania od decyzji urzędu celnego zawartej w dowodzie odprawy celnej lub po wniesieniu odwołania, jeżeli taryfowa nazwa towaru nie określa ściśle jego rodzaju, składu i innych cech mających znaczenie dla taryfowego zakwalifikowania towaru, przepis § 31 ust. 3 stosuje się obowiązkowo.”;

c) dotychczasowe ust. 3 i 4 oznacza się jako ust. 5 i 6;

12) w § 83:

a) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Decyzję o rozłożeniu na raty w wypadkach innych niż wymienione w ust. 1 oraz na czas dłuższy niż 2 lata wydaje Główny Urząd Cel.”;

b) dotychczasowe ust. 2 i 3 oznacza się jako ust. 3 i 4;

13) w § 84 ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Prezes Głównego Urzędu Cel — bez ograniczenia wysokości kwoty.”;

b) skreśla się pkt 3.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1979 r.

Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej:

J. Olszewski